

Nr. 134. Folketingsets Forhandlinger.

42de Møde. Ordentlig Samling 1869—70.

2121. Den 2den Deel af Loven om Fæstegods

Overgangs til Selvejendomme.

saaglyndig; Hjælp fra sin Side. Hvad Fremtiden angaaer, siger man vel, at Fæstere, da faaer Ret til ogsaa selv at tage Procurator med, han har jo Auctionen bag ved som sin Ret. Men skulle disse Bestemmelser om Fri-villighed have den mindste praktiske Betydning, saa kan i Virkeligheden ingen Fæster efter almindelig Godskit tage nogen Saaglyndig med, naar han vil opnaaet Noget af den Vel; gjev han det, saa har han uvilksom tabt sin Sag, inden han begynder den. Derfor er Fæsterens Stilling kun meget uheldig ved alle disse her omhandlede Afgange til laatalde frie Overenskomster. Idet jeg nu paa ny slutter mig til dem, der deels selv have havt Ordet og deels ellers her i Salen dele Anskuelse med mig om disse Forhold, skal jeg endnu blot personlig tage en Reservation imod, at jeg skulde betragtes efter mine nærværende Anskuelser at have Noget imod store Formuer. Tværtimod, jeg troer, at det muligt endog er en stor Lykke, at der er nogle store Formuer i et Land; men jeg har kun imod, at der her i disse Forhold hinde Medborgere i et vedværende Afhængighedsforhold. En lignende Betragtning medfører jo i mange Landes Lovgivning, at det ikke tillades Stiftelser, Kirkegods og Sligt at have Sorejendomme, men at de skulle capitalisere disse om saadanne tilfælde dem. Seer Henseende sætter jeg endog særlig Pris paa, at de store Formuer i et Land gaanske særdeles ere hos store Landejendomsbesiddere; thi de ere styggere i deres Haand, og de føle derfor lettere den Forpligtelse, der derved paalægges; men dette hindrer ikke, at de mine Dine det som sagt altid er overordentlig uheldigt, at de store Formuer i et Land ved Lovgivningen bindes til visse Formuer, som ogsaa holde Medborgere bundne i et personligt trykkende Afhængighedsforhold til en enkelt Medborger.

dybet sig i mangfoldige Ting, der ikke foreligge her. Jeg vil bede det erede Thing om at vende tilbage til det paa de Forslag, der foreligge, og som jeg ventet snart skulle komme under Afstemning. Der som man her skulde drøfter hele den historiske Stilling og andet Saadant, vilde man jo komme længere og længere bort fra Sagen; thi derom kan der siges saa meget fra de forskjellige Sider, at det kun er en lille Forning vi have faaet ved at høre de erede Medlemmer for Nærby Amts 2den Valgkreds (Fredertsen) og for Dpense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller). Det kunde jo synes, da jeg har været med at stille Forslaget om, at Se. R. skal udgaae, at jeg ikke har stor Dpfordring til at oppholde mig ved denne Paragraph; men jeg skal dog tillade mig at sige et Par Ord om dem. Jeg har indført denne Paragraph med mit Lovforslag og vil efter min egen personlige Overbeviisning ikke kunne give de Herrer Ret, som saa afgjort have talt imod den. Jeg har som mit første Foredrag udtryffeligt fremhævet de Grunde, der have bevæget mig til at være med at foreslaae, at den skulde gaae ud; men jeg glemte endog at sige et Par Ord om Forslaget under Nr. 53, som jeg ogsaa har været med at stille. Med Hensyn til § 9, som den foreligger, har det været en Uopmærksomhed fra min Side, at Eiendommen vilde blive fri for Fæstetvang, hvort er Tid end det nye Fæste paa de medens naturligtvis min Mening maatte være, at den kun bliver fri for Fæstetvang, maare det nye Fæste være idetmindste i 20 Aar. Dette have vi sagt i at gjøre klart ved Forslaget under Nr. 53, der gaar ud paa, at der skal tilgives til Bestemmelsen om, at Eiendommen bliver fri for Fæstetvang, at det skæer saafremt Fæstetvang først indtræder efter 20 Aars Forløb. Det forekommer mig stadigt her, jeg kan ikke gjøre for, at jeg er nødt til at komme tilbage dertil, som om de Herrer, der nu gaae imod disse Bestemmelser i §§ 8 og 9 og 14, bestandig stille sig paa et ensfaldigt Standpunkt. De glemme eller idet